

Skrytá slova

Bahá'u'lláh

Část I. - Z arabštiny

On jest sláva vši slávy

Toto jest, co sestoupilo z království slávy, vysloveno jazykem moci a síly a zjeveno za starých časů proroky. Vzali Jsme z toho jádro a vnitřní smysl a přiděli to šatem stručnosti jako zástavu milosti spravedlivým, aby stáli věrně při Boží úmluvě, aby svým životem ospravedlnili Jeho důvěru a v oblasti ducha získali klenot Boží ctnosti.

Ó synu ducha!

Má první rada zní takto: Měj čisté, laskavé a zářící srdce, aby tvoje bylo odvěké, nehynoucí a věčně trvající království. 1

Ó synu ducha!

Nejmilovanější ze všeho, na co hledím, je Spravedlnost; neodvracej se od ní, pakliže po Mně toužíš; a nezanedbávej ji, abych ti mohl důvěřovat, s její pomocí budeš hledět vlastníma očima, a ne očima jiných a budeš poznávat svou vlastní moudrostí, a ne moudrostí tvých sousedů. Zvažuj to ve svém srdci; jak se na tebe patří. Vpravdě je spravedlnost Mým darem tobě a znamení Mé milující laskavosti. Nespouštěj ji tedy z očí. 2

Ó synu člověka!

Zahalen do odvěké jsoucnosti Své podstaty znal Jsem Svou lásku k tobě; proto Jsem tě stvořil, vryl Jsem do tebe Svůj obraz a odhalil ti Svou krásu. 3

Ó synu člověka!

Miloval Jsem tvé stvoření, stvořil Jsem tě tedy. Proto Mě miluj, abych mohl jmenovat tvé jméno a naplnit tvou duši duchem života. 4

Ó synu bytí!

Miluj Mne, abych mohl milovat tebe. Jestliže Mě nebudeš milovat, Má láska tě na žádný způsob nemůže dosáhnout. Uvědom si to, ó služebníku. 5

Ó synu bytí!

Moje láska je tvůj ráj; tvůj nebeský domov shledání se Mnou. Vstup dovnitř a neotálej. To jest, co ti bylo souzeno v Našem království na nebesích a v Naší posvátné říši. 6

Ó synu člověka!

Miluješ-li Mě, odvrát' se sám od sebe; a hledáš-li Mou radost, nehleď na svoji; abys mohl zemřít ve Mně a Já věčně žít v tobě. 7

Ó synu ducha!

Není pro tebe míru, leda by ses odřekl sebe a obrátil se ke Mně; protože ti náleží oslavovat v mém jméně, ne v tvém; skládat důvěru ve Mně, a ne v sebe, jelikož si žádám být milován sám a nade všechno, co jest. 8

Ó synu bytí!

Má láska je Má tvrz; ten, kdo do ní vstoupí, je jistý a v bezpečí, ten, kdo se odvrátí, zajisté ztroskotá a zahyne. 9

Ó synu zjevení!

Ty jsi Má tvrz; vstup, ať můžeš přebývat v bezpečí. Věž, že Moje láska je v tobě, abys Mne mohl nalézt u sebe. 10

Ó synu bytí!

Tys Moje lampa a Mé světlo je v tobě. Z něho čerpej svou záři a nehledej jiného než Mne. Neboť Jsem tě stvořil bohatého a štědře tě zahrnul svou přízní. 11

Ó synu bytí!

Rukama moci Jsem tě tvořil, prsty síly tě vytvářel a vložil Jsem do tebe podstatu Svého světla. Spokoj se tím a nic nadto nehledej, protože Moje dílo je dokonalé a Můj příkaz závazný. Neber jej v potaz, ani o něm nepochybuj! 12

Ó synu ducha!

Stvořil Jsem tě bohatého, proč se vlastní vinou ocitáš v chudobě? Stvořil Jsem tě šlechetného, proč se snižuješ? Dal Jsem ti bytí z podstaty vědění, proč hledáš poučení od jiných než ode Mne? Vytvořil Jsem tě z prsti lásky, jak to, že se zaobíráš jiným? Obrat' svůj zrak k sobě, abys Mě našel stát v sobě, mocného, silného, jedinečného. 13

Ó synu člověka!

Ty jsi Má říše a Má říše je nesmrtelná, proč se tedy bojíš, že zahyneš? Ty jsi Mé světlo, a Moje světlo nikdy nezhasne, proč se bojíš svého vyhasnutí? Ty jsi Moje sláva a Moje sláva nevybledá; ty jsi Mé roucho a Moje roucho se nikdy neobnosí.

Vytrvej tedy v lásce ke Mně, abys Mě našel v říši slávy. 14

Ó synu slova!

Obrat' svou tvář k Mé tváři a vzdej se všeho, vyjma Mne; neboť Má vláda je trvalá a Má říše nepomíjí. Kdybys hledal jiného nežli Mne, ba kdybys celý vesmír prohledal, tvá snaha bude marná. 15

Ó synu světla!

Zapomeň na všechno kromě Mne a poznej Mého ducha. To je jádro Mého příkazu, proto ho buď pamětliv. 16

Ó synu člověka!

Spokoj se se Mnou a nehledej jiného pomocníka. Neboť nikdo než Já tě nemůže navždy uspokojit. 17

Ó synu ducha!

Nežádej po Mně to, co My si pro tebe nepřejeme, buď spokojený s tím, co My Jsme kvůli tobě uznali za dobré, neboť to je, co ti prospívá, pokud se tím ty sám spokojíš. 18

Ó synu nádherného vidění!

Vdechl Jsem do tebe dech Svého vlastního Ducha, abys Mi mohl v lásce vyjít vstříc. Proč jsi Mne opustil a hledal jinou lásku nežli Mne? 19

Ó synu ducha!

Můj nárok na tebe je velký, nemůže být zapomenut. Nevyčerpatelná je Má štědrost k tobě, ničím nemůže být zahalena. Má láska si v tobě našla domov, nic ji nemůže skrýt. Mé světlo ti je jasně patrné, nic je nemůže utlumit. 20

Ó synu člověka!

Na strom zářivé slávy Jsem zavěsil nejvybranější plody, proč ses odvrátil a spokojuješ se tím, co je méně dobré? Vrat' se k tomu, co je pro tebe lepší v království na výsostech. 21

Ó synu ducha!

Stvořil Jsem tě vznešeného, ale tys ponižil sám sebe. Pozvedni se tedy k tomu, k čemu jsi byl stvořen. 22

Ó synu nejvyššího!

K věčnému tě povolávám, ale ty hledáš to, co pomíjí.

Co tě přimělo odvrátit se od Našeho přání a hledat své vlastní? 23

Ó synu člověka!

Nepřekračuj své meze, nežádej, co ti nepřísluší.
Sklon se před tvář svého Boha, Pána moci a síly. 24

Ó synu ducha!

Nevyvyšuj se nad chudým, neboť ho vedu na jeho cestě, a tebe vidím v tvé zpozdilosti a zničím tě navěky. 25

Ó synu bytí!

Jak jsi mohl zapomenout na své vlastní chyby a zabývat se chybami druhých? Kdokoliv tak činí, stíhá ho Mé prokletí. 26

Ó synu člověka!

Neplýtvej dechem na hříchy ostatních, pokud jsi sám hříšníkem. Výslovně vydávám svědectví, že pokud bys přestoupil tento příkaz, byl bys prokletý. 27

Ó synu ducha!

Pochop tuto pravdu: Kdo nabádá jiné k spravedlnosti a sám se dopouští křivdy, není ze Mne, i kdyby nesl Mé jméno. 28

Ó synu bytí!

Nepřipisuj žádné duši, co nechceš aby se připisovalo tobě, nemluv o tom, co neuskutečňuješ. To je Můj příkaz tobě, který zachovávej. 29

Ó synu člověka!

Neodmítej Mého služebníka, bude-li od tebe něco žádat, protože jeho tvář je Mojí tvář; jinak staneš přede Mnou zahanben. 30

Ó synu bytí!

Přiměj se dávat počet z každého dne, než budeš povolán ke konečnému zúčtování; neboť smrt tě přepadne neohlášena a budeš povolán vydat počet ze svých skutků. 31

Ó synu nejvyššího!

Učinil Jsem ze smrti posla, který ti zvěstuje radost.
Proč se rmoutíš? Způsobil Jsem, aby tě světlo
zalévalo září. Proč se tedy před ním skrýváš? 32

Ó synu ducha!

Zdravím tě radostnou zvěstí světla. Raduj se!
Zvu tě k dvoru svatosti; zůstávej v něm, abys
mohl žít v míru navěky. 33

Ó synu ducha!

Duch svatosti ti přináší radostnou zvěst o shledání.
Proč se tedy rmoutíš? Duch moci tě posiluje v
Jeho věci. Proč se zahaluješ? Světlo Jeho tváře
tě vede; jak můžeš ztroskotat? 34

Ó synu člověka!

Nermut' se, leč bys byl daleko od Nás. Neraduj
se, vyjma pro to, že se přibližuješ a vracíš k Nám. 35

Ó synu člověka!

Naplň své srdce radostí, abys byl hoden setkání se
Mnou a byl zrcadlem Mé krásy. 36

Ó synu člověka!

Nezbavuj se mého nádherného šatu, nepromarni svůj
podíl z mé zázračné studny, abys nežíznil navěky. 37

Ó synu bytí!

Jestliže Mi Chceš učinit radost, zachovávej Má
ustanovení z lásky ke Mně a odpírej si to, po čem toužíš. 38

Ó synu člověka!

Hledáš-li Mé zalíbení, nezanedbávej Má přikázání a
jestliže miluješ Mou krásu, nezapomínej na Moje rady. 39

Ó synu člověka!

I kdybys proletěl nesmírností vesmíru a projel celou
nesmírnou rozlohu nebe, přece bys našel spočinutí
jen v podvolení Našemu přikázání a v pokoře před
Naší tváří. 40

Ó synu člověka!

Služ Mé věci a šíř ji, abych ti mohl odhalit tajemství
Své velikosti a ozářit tě světlem věčnosti. 41

Ó synu člověka!

Skloň se přede Mnou, abych se milostivě mohl obrátit
k tobě. Povstaň pro vítězství Mé věci, abys ještě na
zemi mohl získat vítězství. 42

Ó synu bytí!

Zmiňuj se o Mne na Mé zemi, abych ve Svém nebi
vzpomenul na tebe, aby se potěšily Moje i tvoje oči. 43

Ó synu trůnu!

Tímto slyš, že Můj sluch je tvůj sluch. Tvůj zrak je
Můj zrak, jím se dívej, abys v hloubce své duše
mohl svědčit o Mé svatosti na výsostech, a Já
Sobě mohl potvrdit tvůj vznešený stav. 44

Ó synu bytí!

Vyhledávej smrt mučedníka v Mých stopách,
spokojen Mým souhlasem a vděčný za to, co
pro tebe volím, abys mohl spočinout se Mnou
pod baldachýnem majestátu u svátosti slávy. 45

Ó synu člověka!

Uvaž a rozjímej. Je tvým přáním zemřít na loži nebo
prolít krev tvého života v prachu, být mučedníkem
na Mé cestě a tak ztvrdit Můj příkaz a stát se
zvěstovatelem Mého světla na výšinách ráje?
Usuzuj správně, ó služebníku! 46

Ó synu člověka!

Při Mé kráse! Tvé vlasy zbarvené tvou krví stojí
v Mých očích výše než stvoření vesmíru a světlo
obou světů. Snaž se tedy toho dosáhnout, ó služebníku! 47

Ó synu člověka!

Všechno má své znamení. Znamení lásky je setrvávání
v Mých příkazech a trpělivost ve zkouškách Mnou uložených. 48

Ó synu člověka!

Kdo miluje pravou láskou touží po zkouškách stejně jako vzbouřenec po odpuštění a hříšník po slitování. 49

Ó synu člověka!

Jestliže tě na Mé cestě nepotkají překážky, jak můžeš následovat ty, kteří se spokojí Mým zalíbením? Jestliže se v tvé touze setkat se se Mnou nestřetneš s těžkými zkouškami, jak chceš dosáhnout světla ve své lásce k Mé kráse? 50

Ó synu člověka!

Mnou seslaná pohroma je Má prozřetelnost, navenek je to oheň a pomsta, ale uvnitř světlo a smilování. Pospěš mu proto v ústrety, aby ses stal věčným světlem a nesmrtelným duchem. To je Můj příkaz tobě, zachovávej ho. 51

Ó synu člověka!

V blahobytu nejásej, a když tě stihne ponížení, nermuť se, neboť obojí pomine a nebude více. 52

Ó synu bytí!

Kdyby ti připadla chudoba, nebuď smutný; přijde čas a navštíví tě Pán bohatství. Neboj se ponížení, neboť jednoho dne na tobě spočine sláva. 53

Ó synu bytí!

Jestliže se tvé srdce upíná k nehynoucí říši věčnosti a k tomu odvěkému, věčně trvajícím životu, zřekni se říše přechodného a smrtelného. 54

Ó synu bytí!

Nezabývej se tímto světem, protože zlato zkoušíme ohněm a zlatem zkoušíme Naše služebníky. 55

Ó synu člověka!

Toužíš po zlatě a já si přeji, abys byl od něho osvobozen. Když zlato máš, považuješ se za boháče a Já rozeznávám tvé bohatství v odpoutání od něho. Při mém životě! Toto je Má moudrost a ono tvá mylná představa; jak se může

Má cesta shodovat s tvou? 56

Ó synu člověka!

Daruj Mé bohatství Mým chudým, abys mohl na nebesích čerpat z pokladu nepomíjející nádhery a nehynoucí slávy. Ale při mém životě ! Obětovat mi svou duši je nejzásadnější, jen kdybys na to mohl pohlédnout Mým zrakem. 57

Ó synu člověka!

Chrám bytí je Můj trůn; očisti jej od všech věcí, abych tam mohl spočinout a setrvat. 58

Ó synu bytí!

Tvé srdce je Můj domov; posvěť je pro Můj příchod. Tvůj duch je Mé místo zjevení; očisti jej, abych se jím mohl projevit. 59

Ó synu člověka!

Vlož svou ruku do Mého nitra, abych mohl sestoupit nad tebe ve své záři a nádhře. 60

Ó synu člověka!

Vstup na Moje nebesa, abys zakusil radost shledání a napojil se ryzím vínem z kalichu nehynoucí slávy. 61

Ó synu člověka!

Mnoho dní minulo, v kterých ses zaměstnával představami a neplodným sněním. Jak dlouho ještě hodláš spát na svém lůžku? Pozvedni hlavu ze spánku, protože slunce už je v zenitu, aby tě mohlo ozářit světlem a krásou. 62

Ó synu člověka!

Světlo na tebe svítilo z obzoru Svaté hory a duch osvětlení vál v Sinaji tvého srdce. Proto se osvobod' ze závojů lichých představ a vstup na Můj dvůr, abys byl hoden věčného života a setkání se Mnou. Tak nebude mít smrt, ani zkormoucenost, ani starosti k tobě přístup. 63

Ó synu člověka!

Má věčnost je to, co Jsem stvořil, a stvořil Jsem to pro tebe. Necht' je to rouchem tvého chrámu. Má jednota je Můj výtvar; utkal Jsem ji pro tebe; vezmi ji na sebe, abys byl až do věčnosti zvěstováním Mého nekonečného bytí. 64

Ó synu člověka!

Můj majestát je Můj dar tobě a Má velikost zástavou Mého slitování s tebou. To, co mi náleží, nikdo nepochopí ani nikdo nevypráví. Vpravdě Jsem to zachoval ve Svých skrytých klenotnicích a v pokladnicích Mého přikázání, jako znamení lásky a péče o Mé služebníky a důkaz Mého slitování s Mým lidem. 65

Ó děti božské neviditelné podstaty!

Bude vám bráněno milovat Mne a duše budou zkormouceny, kdykoli bude o Mně zmínka. Protože duch Mne nemůže pochopit ani srdce obsáhnout. 66

Ó synu krásy!

Ve jménu Mého ducha a Mé přízně! Ve jménu Mého slitování a Mé krásy! Vše, co Jsem ti odhalil jazykem moci a co Jsem pro tebe psal perem síly, bylo v souladu se schopností tvého pochopení, nikoli s Mým stavem a s melodií Mého hlasu. 67

Ó děti lidí!

Nevíte, proč Jsme vás všechny stvořili z téhož prachu? Aby se žádný nevyvyšoval nad ostatní. Provždy pamatujte ve svých srdcích, jak jste byli stvořeni. Jelikož Jsme vás všechny stvořili z těžé látky, proto vám náleží, abyste byli také jednou duší, abyste kráčeli stejnýma nohama, jedli stejnými ústy a přebývali v těžé zemi, abyste ze svého nejnitiřnějšího bytí, svými skutky a činy, podávali zřetelné svědectví jednoty a podstaty odpoutání. Takovou vám dávám radu, ó poutníci za světlem! Řiďte se podle té rady, abyste obdrželi plod svatosti ze stromu zázračné slávy. 68

Ó vy synové ducha!

Vy jste Má klenotnice, protože ve vás Jsem uschoval perly Svých tajemství a drahokamy Svého vědění. Chraňte je před cizinci mezi Mými služebníky a před bezbožníky mezi Mým lidem. 69

Ó synu toho, kdo stál skrze svou vlastní bytost v království sebe sama!

Pomni, že Jsem ti přivál všechny vůně svatosti, cele ti odhalil Mé slovo, skrze tebe jsem zdokonalil Svou štedrost a žádal pro tebe to, co Jsem žádal pro Sebe Samého. Spokoj se tedy Mou spokojeností a buď' Mi vděčný. 70

Ó synu člověka!

Zapiš vše, co My ti odhalili inkoustem světla, na desku svého ducha. Kdyby to nebylo v tvé moci, zhotov si

inkoust z trestí svého srdce. Kdybys toto nemohl učinit,
piš tím rudým inkoustem, který byl prolit na Mé cestě.
To je pro Mne vpravdě sladší než co jiného, aby světlo
toho písma trvalo na věky. 71

Část II. - Z perštiny

Ve jménu Mocného, Pána Zvěstování

Ó vy lidé, kteří máte mysl k věděni a sluch k slyšení!

První provolání Milovaného je toto: Ó mystický slavíku!
Zdržuj se jen v růžovém sadě ducha. Ó posle Šalamouna
lásky! Nehledej jiného útočiště než v Sábě Milovaného,
ó nesmrtelný fénixi ! Nepřebývej jinde než na hoře věčnosti.
Tam je tvůj příbytek, pakliže na perutích duše míříš do
říše nekonečna a snažíš se dosáhnout svého cíle. 1

Ó synu ducha!

Pták hledá své hnízdo; slavík kouzlo růže; zatím co jiní
ptáci, srdce lidí, se spokojují prchavým prachem,
zabloudili daleko od svého věčného hnízda a s očima
upřenými na beztvárnou bažinu jsou zbaveni slávy
božské přítomnosti. Běda! Jak zvláštní a žalostné: pro
pouhý doušek se odvrátili od zvládnutých moří
Nejvyššího a vzdálili se od nejzářivějšího obzoru. 2

Ó příteli!

V zahradě srdce zasad' jen a jen růži lásky a nepropust'
z dlaní slavíka náklonnosti a touhy. Važ si společnosti
spravedlivých a vyhýbej se družbě s bezbožníky. 3

Ó synu spravedlnosti!

Kam může jít milenec, vyjma do země své milované
a který hledající najde klid daleko od vytoužené jeho
srdce? Skutečnému milenci znamená spojení život a
odloučení smrt. V jeho hrudi nesídí trpělivost a jeho
srdce nenalézá pokoje. Obětoval by miriádu životů, aby
mohl pospíšet do příbytku své milované. 4

Ó synu prachu!

Vpravdě říkám tobě: ze všech lidí nejnědbalejší je ten,
který se zbytečně pře a snaží se vyvýšit nad svého bratra.
Vpravdě, ó bratři! Nechť činy, ne slova, jsou vaší ozdobou. 5

Ó synu země!

Vpravdě věz, že srdce, v kterém sídlí i nejmenší zbytek
závisti, nikdy nedosáhne Mé věčné říše ani nevdechne
sladké vůně svatosti z Mého nebeského království. 6

Ó synu lásky!

Jsi jen na krok vzdálený od zářivých výšek nad sebou a od nebeského stromu lásky. Učiň krok a dalším vstup do nesmrtelné říše a do přibytku věčnosti. Popřej sluch tomu, co bylo odhaleno perem slávy. 7

Ó synu slávy!

Bud' hbitý na stezce svatosti a vstup do ráje srozumění se Mnou. Očisti své srdce plamenem ducha a pospěš ke dvoru Nejvyššího. 8

Ó prchavý stíne!

Zbav se nižších stupňů pochybnosti a vystup k čistým výškám jistoty. Otevři oči pravdě, abys mohl spatřit odhalenou Krásu a zvolat: Pochválen bud' Pán, nejskvělejší ze všech tvůrců! 9

Ó synu touhy!

Popřej sluch tomuto: Nikdy smrtelné oko nepozná věčnou krásu, a neživé srdce se bude těšit vždy jen uvadlým květem. Neboť rovný hledá rovného a raduje se ze společnosti sobě podobného. 10

Ó synu prachu!

Oslep své oči, abys mohl spatřit Mou krásu; staň se hluchým, abys mohl naslouchat sladké melodii Mého hlasu; zapomeň všechnu učenost, abys mohl být účasten Mé moudrosti; a očisti se od bohatství, abys mohl obdržet trvalý podíl z oceánu Mého věčného bohatství. Oslep své oči pro všechno vyjma Mé krásy. Bud' hluchý ke všemu, vyjma Mého slova; zbav se veškerého vědění, vyjma znalosti Mne samého; abys mohl s jasným zrakem, čistým srdcem a pozorným sluchem vstoupit ke dvoru Mé svatosti. 11

Ó člověče dvojího vidění!

Zavři jedno oko a otevři druhé. Zavři jedno vůči světu a všemu, co je v něm, a otevři druhé před svatozáří krásy Milovaného. 12

Ó moje děti!

Obávám se, abyste zbaveni melodie nebeské holubice neklesli zpátky do stínů úplné nicotnosti a proto, že jste nikdy nepohlédli na krásu růže, neproměnili se zpět na vodu a hlínu. 13

Ó přátelé!

Neopust'te věčnou krásu pro krásu, která musí zemřít,
a nevažte své náklonnosti na smrtelný svět prachu. 14

Ó synu ducha!

Nadchází čas, kdy slavík svatosti už nebude odhalovat
skrytá tajemství a vy všichni budete zbaveni nebeské
melodie a hlasu z výšin. 15

Ó zdroji nedbalosti!

Myriády mystických jazyků se projevují řečí, myriády
skrytých tajemství se vyjevují jedinou melodií; však
běda, není ucho, které by naslouchalo, není srdce, které
by rozumělo. 16

Ó druzi!

Brány, které se otevírají na Nekonečno jsou doširoka
otevřeny a příbytek lásky je ozdoben krví milenců, ale
kromě několika vyvolených žádný nevstoupí do
nebeského města, a i z těch mála jen hrstka byla shledána
s čistým srdcem a k svatosti povznesenou myslí. 17

Ó vy přebývající v nejvyšším Ráji!

Zvěstujte dětem jistoty, že v říši svatosti, nablízku
nebeskému ráji, se objevila nová zahrada, která obklopuje
ty, kdo dlí na výsostech, a nesmrtelné v nejvyšším Ráji.
Usilujte proto, abyste dosáhli tohoto stavu, abyste
mohli rozpoznat mystérium lásky z jejích sasanek a
pochopit nejvyšší Boží moudrost z jejích plodů.
Blahoslavené oči těch, kteří vstoupí a zde setrvají! 18

Ó moji přátelé!

Zapomněli jste na skutečné zářivé jitro, kdy jste všichni
byli shromážděni v těchto posvátných požehnaných
místech v Mé přítomnosti, ve stínu stromu života,
zasazeného ve věčném zářícím ráji? V posvátné
hrůze jste naslouchali, když Jsem vyřkl tyto tři
nejsvětější verše: Ó přátelé! Nedávejte přednost své vůli před Mojí,
nepřejte si nic, co Jsem si pro vás nepřál, a nepřibližujte
se ke Mně s neživými srdci, naplněnými jen světskými
touhami a choutkami. Kéž byste posvětili své duše, to
byste pak hned v této chvíli se rozpomněli na ono místo
a na to, co vás tam obklopovalo a pravda Mého
zvěstování by byla zjevná vám všem. 19

V osmé z nejsvětějších řádek, na páté Desce ráje říká:

Ó vy kteří ležíte jako mrtví na loži netečnosti!

Věky přešly a vaše cenné životy jsou téměř u konce, však ani závan čistoty nezasáhl Náš Svatý dvůr směrem od vás. Svými rty vyznáváte jedinou pravou víru v Boha, ačkoliv jste ponořeni do oceánu nevěření. Milovali jste toho, kterým Já opovrhují, a z Mého nepřítele jste si udělali přítele. Vzдор tomu kráčíte spokojeně a sebevědomě po Mé zemi, nevšímaví k tomu, že Má země je vás syta a všechno na ní se vám vyhýbá. Kdybyste jen otevřeli oči, vpravdě byste raději snášeli bezpočet zármutků než tuto radost a cenili byste smrt výše než tento život. 20

Ó pohybující se tělo z prachu!

Přeji si spojení s tebou, ale tys Mi nechtěl důvěřovat! Meč tvé vzpoury porazil strom naděje. V každé době Jsem ti nablízku, ale ty jsi vždy daleko ode Mne. Zvolil Jsem pro tebe nehynoucí slávu, ale tys pro sebe zvolil hanu bez hranic. Vrat' se, pokud je ještě čas, a neztrat' svou příležitost. 21

Ó synu touhy!

Učenci a mudrci se po dlouhá léta snažili dostat se před tvář Přeslavného, a neuspěli; strávili své životy pátráním po Něm, a přece nezahledli krásu Jeho tváře. Tys bez nejmenší námahy dosáhl tohoto cíle, a bez hledání jsi obdržel, oč jsi žádal. Přesto však jsi zůstal tak zahalen do závoje sebe sama, že tvé oči nespátřily krásu Milovaného, aniž se tvé ruce dotkly lemu Jeho šatu. Vy, kdo máte oči, hled'te a žasněte. 22

Ó vy obyvatelé města lásky!

Smrtelné poryvy ohrožují věčnou svíčku a krása nebeského Jinocha je zahalena temnotou prachu. Nejvyššímu z hodnotářů lásky je křivděno tyranským lidem a holubice svatosti leží uvězněna v zajetí sov. Ti, kteří přebývají v přebytku lásky a na nebeských cestách, truchlí a nařikají, zatímco vy odpočíváte v říši lhostejnosti a považujete se za skutečné přátele. Jak klamné jsou vaše představy! 23

Ó vy, kteří jste bloudí a nosíte jméno moudrých!

Proč nosíte převlek pastýřů, když uvnitř jste se stali vlky, kteří pasou po mém stádu? Jste podobni hvězdě vycházející před rozbřeskem, která se zdá zářivá a jasná, ale ty, kteří se ubírají k mému městu, vede na cestu záhuby. 24

Ó vy, zdánlivě dokonalí, ale uvnitř zkažení!

Jste jako jasná, ale hořká voda, na pohled křišťálově čistá, z níž ale, když ji okusí božský Ochutnávač, není přijata ani kapka. Ano, paprsek slunce dopadá stejně na prach jako na zrcadlo, ale liší se v odrazu stejně jako se hvězda liší od země: ne, rozdíl je nezměřitelný. 25

Ó můj příteli v slově!

Zamysli se chvíli. Slyšel jsi někdy, že přítel a nepřítel

přebývají v jediném srdci? Vyhosti tedy cizince, aby
Přítel mohl vstoupit do Svého domova. 26

Ó synu prachu!

Vše, co je na nebi i na zemi Jsem určil pro tebe, vyjma
lidského srdce, které Jsem učinil příbytkem Své krásy a
slávy; tys však přenechal Můj domov a příbytek
jinému než Mně; a kdykoli se chtěla Má svatost v Mém
příbytku naplno projevit, našla tam cizince a bez
domova spěchala do svatostánku Milovaného. Vzdor
tomu Jsem skryl tvé tajemství a nežádal tvé zahanbení. 27

Ó podstato žádostivosti!

Po mnoho úsvitů Jsem vešel z království Nekonečnosti
do tvého příbytku a našel tě v pohodlí lůžka zaměstnaného
jiným než Mnou. Nato Jsem se jako záblesk ducha vrátil
do říše nebeské slávy a nevyzradil nic v Mých výsostných
končinách mezi svatými zástupy. 28

Ó synu velkomyslnosti!

Z pustých plání nicoty, na Můj rozkaz ses vynořil
z hlíny, pro tvou výchovu Jsem povolal každý atom bytí
a podstatu všech stvořených věcí. Dříve než ses vynořil
z lůna matky, určil Jsem pro tebe dvě studny jiskřivého
mléka, oči, aby nad tebou bděly, a srdce, aby tě milovala.
Ze Své hřejivé lásky ve stínu Své milosti Jsem tě choval a
ochraňoval tě podstatou Své milosti a laskavosti. Mým
záměrem v tom všem bylo, abys dosáhl Mého věčného
království a stal se hoden Mých neviditelných darů.
A přece jsi zůstal lhostejný, a když jsi dospěl, zanedbával
jsi Mé dary a zaobíral se svými mělkými představami, až
jsi nakonec na všechno zapomněl, odvrátil ses od bran
Přítele a přebýval jsi na dvoře Mého nepřítele. 29

Ó nevolníku a otroku světa!

Za mnohého jitra k tobě přilétl vánek Mé milující laskavosti
a našel tě hluboce spícího na lůžku tvé lhostejnosti. Hluboce
zarmoucen nad tvým údělem vrátil se, odkud přišel. 30

Ó synu země!

Chceš-li Mne mít, nehledej jiného než Mne; a chceš-li
pohlížet na Mou krásu, zavři oči před světem a vším,
co je v něm; neboť Moje vůle a vůle jiného než Jsem
Já, stejně jako oheň a voda, nemohou dlít společně
v jediném srdci. 31

Ó spřátelený cizinče!

Svíce tvého srdce je zapálena rukou Mé moci, nedus
její plamen nepřátelskými větry sobectví a vášně.

Pamatuj, že vzpomínka na Mne zhojí všechny tvé neduhy. Učiň z Mé lásky svůj poklad a važ si ho jako zřítkelice svých očí a jako života. 32

Ó můj bratře!

Naslouchej lahodným slovům Mého medového jazyka a pij proud mystické svatosti z Mých sladkost skýtajících úst. Zasiť semena Mé božské moudrosti do čisté prsti svého srdce a zalévej je vodou jistoty, aby hyacinty Mého vědění a moudrosti rostly svěží a zelené v posvátném městě tvého srdce. 33

Ó přebývající v mém ráji!

Rukama milující laskavosti Jsem zasadil v svaté zahradě ráje mladý strom vaší lásky a přátelství a zaléval jej prospěšnými sprškami své něžnosti; nyní, když nadešla hodina plodů, usilujte o to, aby byly chráněny a aby je nestrávil plameny žádostivosti a vášně. 34

Ó moji přátelé!

Uhaste lampu omylů a zapalte ve svém srdci věčnou pochodň následování toho, co je Boží. Protože nepotrvá dlouho, a soudci všeho lidstva přijmou v svaté přítomnosti Zbožňovaného jedině nejčistší ctnost a skutky neposkvřené svatosti. 35

Ó synu prachu!

Moudří jsou ti, kteří mluví, jen pokud se jim dostane slyšení, stejně jako šenkýř nenabídne pohár pokud o něj někdo nepožádá, stejně jako milenec nevolá z hloubi svého srdce, pokud nezahledne krásu své milované. Proto sej semeno moudrosti a poznání do čisté prsti svého srdce a nechávej setbu ukrytu, dokud hyacinty božské moudrosti nevyraší z tvého srdce, a nikoli z bahna a hlíny. 36

***V první řádce Desky je zaznamenáno a psáno,
a uvnitř svatostánku Boží svátosti skryto:***

Ó můj služebníku!

Neopouštěj věčné království pro to, co pomíjí, a neodvrhuj nebeskou vládu za světské žádosti. Toto jest řeka věčného života proudící z pramenné studně pera Slitovného; blaze těm, kteří z ní pijí. 37

Ó synu ducha!

Rozbij svou klec a jako fénix lásky vystup k výšinám svatosti. Zapři se a naplněn duchem milosti setrvej

v říši nebeské čistoty. 38

Ó potomku prachu!

Nespokoj se snadností mjejícího dne a nepřiprav se o věčné odpočinutí. Nevyměň zahrady věčných radostí za hromadu prachu smrtelného světa. Ze svého vězení vystup k nádherným nebeským loukám a ze své smrtelné klece vzlet' k ráji Nekonečného. 39

Ó můj služebníku!

Osvobod' se z pout tohoto světa a vyprosti svou duši z vězení sebe samého. Chop se své příležitosti, protože se ti víckrát nenaskytne. 40

Ó synu Mé služebnice!

Kdybys na vlastní oči spatřil nesmrtelné království, snažil by ses odejít z tohoto povrchního světa. Ale, že ti skrývám jedno a ukazují druhé, je tajemství, které mohou pochopit jen ti, kdo jsou čistého srdce. 41

Ó můj služebníku!

Očištěn ve svém srdci od zloby a zbaven závisti, vstup k božskému dvoru svatosti. 42

Ó Moji přátelé!

Kráčejte po dobrých cestách, v kterých má zalíbení Příklad, a vězte, že jeho radost je v radosti jeho tvorů. To jest: žádný člověk by neměl vstoupit do příteleva domu, leda aby mu učinil radost, neměl by také vložit ruku na jeho poklady, ani by neměl dávat přednost své vůli před přítelovou a nesnažit se získat nad ním převahu. Uvažte to vy, kteří máte schopnost vhledu! 43

Ó společníku Mého trůnu!

Neposlouchej zlo a nehleď na zlo, neponižuj se, nevzdychej a neplač. Nemluv zlé, abys neslyšel zlo promlouvat k sobě a nezvěšuj chyby druhých, aby tvoje vlastní se nezdály velké; nepřej si ponížení nikoho, aby tvé vlastní nebylo zjeveno všem. Žij pak dny svého života, které jsou méně než prchavá chvíle, s duší neposkvrněnou, srdcem nezkaženým a s čistými myšlenkami, žij s posvěcenou přirozeností tak, abys svobodný a spokojený mohl odložit tuto smrtelnou schránku, vrátit se do mystického ráje a setrvat ve věčném království na věky. 44

Běda! Běda! Ó milovníci světské žádostivosti !

Jako rychlostí blesku jste minuli Milovaného a upnuli jste svá srdce k satanským úkladům. Skláníte se před svými prázdňými představami a nazýváte je pravdou. Pohlížíte upřeně na trn a nazýváte jej květinou. Nevydechli jste jediný čistý dech, ba ani vánek nesobeckosti nepřelétl po

lukách vašeho srdce. Pustili jste po větru laskavé rady Milovaného a z desky svých srdcí jste je nadobro vymazali, přecházíte stejně jako ta zvířata na poli a živíte se pastvou žádostivosti a vášně. 45

Ó bratři na Mé stezce !

Proč jste zanedbávali zmínku o Milovaném a žili jste vzdáleni od Jeho svaté přítomnosti? Podstata krásy dlí v nevyrovnatelném přibytku na trůně slávy, zatímco se zabýváte planými spory. Vzduch je plný sladkých vůní svatosti a vane vítr štědrosti, zatímco vy všichni strádáte, o to vše připraveni. Škoda vás i těch, kteří vás následují na vašich cestách a jdou ve vašich stopách! 46

Ó děti žádostivosti!

Odložte šat marnivosti a zbavte se hávu pýchy! 47

V třetí a nejsvětější řádce zapsané a zanesené na Rubínovou Desku perem neviditelného se vyjevuje toto:

Ó bratři !

Odpouštějte jeden druhému a neupínejte své náklonnosti k vezdejším věcem. Nevynášejte se v své slávě a nestydte se za své ponížení. Při Mé kráse! Stvořil Jsem všechny věci z prachu a v prach je zase obrátím. 48

Ó děti prachu!

Povězte boháčům o půlnočním vzdychání chudých, aby je bezcitnost nesvedla na cestu zkázy a nepřipravila o Strom Bohatství. Dávat a být štědrý jsou Mé přívlastky; blaze tomu, kdo se zdobí mými ctnostmi. 49

Ó trestí vášně!

Odlož všechnu chtivost a hledej spokojenost; neboť žádostivému provždy bývalo odpíráno a spokojený byl milován a chválen. 50

Ó synu mé služebnice!

Nermuť se chudobou a nebuď si jist bohatstvím, neboť za chudobou následuje bohatství a za bohatstvím následuje chudoba. Být chudý ve všem vyjma Boha je úžasný dar, nesnižuj jeho cenu, protože nakonec tě to obohatí v Bohu a tak poznáš smysl výroku „Jste chudí v pravdě“ a svatá slova „Bohu náleží vše“ nad tebou vyjdou zářivě jako pravé ráno na obzoru milencova srdce a zaručí ti jistotu na trůnu bohatství. 51

Ó děti lhostejnosti a vášně !

Strpěli jste, aby Můj nepřítel vstoupil do Mého domu a vypudil Mého přítele, protože jste nastolili lásku k jinému než ke Mně ve svých srdcích. Popřejte sluchu slovům přítele a obraťte se k Jeho ráji. Světští přátelé pamětliví svého prospěchu se zdají milovat jeden druhého, zatímco pravý Přítel vás miloval a miluje kvůli vám samým; vpravdě podstoupil při vašem vedení bezpočet strážní.

Nezpronevěřte se takovému Příteli, naopak daleko spíše
spěchejte k Němu. Taková je denice slova pravdy a víry,
která vyšla nad obzor z pera Pána všech jmen.
Otevřete své uši a naslouchejte slovu Boha, Pomoci v
nebezpečí, toho, který Je sám o sobě. 52

Ó vy, kteří se chlubíte bohatstvím smrtelníka!

Uvědomte si, že bohatství je vpravdě velkou překážkou
mezi hledajícím a předmětem jeho touhy, mezi milujícím a
předmětem jeho lásky. Bohatí, až na několik výjimek,
nemohou v žádném případě dosáhnout dvora Jeho
přítomnosti, ani vstoupit do města pokoje a odřeknutí.
Proto je dobře tomu, kdo, ač bohat, nedá se odvrátit
bohatstvím od věčného království, ani nepřipustí, aby
byl takto zbaven říše věčnosti. Při Jménu Nejvyššího!
Skvělost takového bohatého člověka ozáří ty, kteří
dlí na nebesích, stejně jako slunce
ozařuje lidi na zemi! 53

Ó vy bohatí na zemi!

Chudí mezi vámi jsou Moje zástava; ohlíďte se Mi Mou
zástavu, a nesoustředte se jen na svůj vlastní dostatek. 54

Ó synu vášně !

Očisti se od nadvlády bohatství a v dokonalém míru
vkroč do říše chudoby; abys mohl z pramene odříkání
pít víno nesmrtelného života. 55

Ó můj synu!

Společnost bezbožných zvyšuje smutek, zatímco
přátelství spravedlivých očišťuje srdce od rzi. Ten, kdo
se snaží spojit se s Bohem, nechá se vést do kruhu Jeho
milovaných; a ten, kdo se snaží zaslechnout slovo Boží,
popřeje sluch i slovům Jeho vyvolených. 56

Ó synu prachu!

Střez se! Nekráčej s bezbožnými a nevyhledávej jejich
společnost, neboť ona mění záři srdce v pekelný oheň! 57

Ó synu Mé služebnice!

Jestliže hledáš požehnání Božího Ducha, vyhledávej
přátelství Spravedlivého, protože ten pil z poháru
věčného života a z rukou nesmrtelného Šenkýře a
stejně jako skutečné jitro oživuje a ozařuje srdce
mrtvých. 58

Ó neteční!

Nemyslete si, že tajemství srdce jsou skryta, ne,
uvědomte si, že jsou zapsána zřetelnými písmeny a
zjevena v svaté Přítomnosti. 59

Ó přátelé!

Cokoli jste skryli ve svých srdcích, vpravdě vám říkám, že je Nám to tak otevřeno a zjevno jako den; ale že je to skryté, je dílem Naší milosti a přízně, ne vaší zásluhou. 60

Ó synu člověka!

Krůpěj rosy z bezedného oceánu Své slitovnosti Jsem spustil mezi obyvatele tohoto světa, ale nenalezl Jsem žádnou odezvu neboť každý se odvrátil od nebeského vína jednoty k pomýjím nečistoty a spokojen pohárem smrtelnosti odstrčil od sebe kalich nesmrtelné krásy. Nicotné je to, s čím se spokojil. 61

Ó synu prachu!

Neodvracej svůj zrak od jedinečného vína nesmrtelného Milovaného, a neotvírej jej před zkažeností. Přijmi z rukou božského Šenkýře kalich nesmrtelného života, aby všechna moudrost byla tvoje a abys mohl naslouchat mystickému volání z říše neviditelného. Hlasitě vzkřikni, ty, který míříš nízko! Proč ses odvrátil od Mého svatého a nesmrtelného vína k prchavé vodě? 62

Ó vy národy světa!

Vpravdě vězte, že vás stíhá nepředvídaná pohroma a že na vás čeká bolestná odplata. Nemyslete si, že to, čeho jste se dopustili, je smazáno před Mým pohledem. Při Mé kráse! Mé pero vyrylo všechny vaše činy zřetelnými písmeny na desky z chrysolitu. 63

Ó utiskovatelé na zemi!

Stáhněte své ruce od tyranie, protože jsem se Sám zavázal, že žádnému člověku neodpustím nespravedlnost. Toto je Můj příslib, který Jsem neodvolatelně vyhlásil na skryté desce a zpečetil Svou pečeti slávy. 64

Ó vzbouřenci!

Má shovívavost vás povzbudila a Má trpělivost z vás udělala troufalce, takže jste se rozjeli na divokém oři vášně na nebezpečné cesty vedoucí ke zkáze. Považovali jste Mne za netečného a nevědomého. 65

Ó vystěhovalci!

Neposkvřujte pomluvami jazyk, který Jsem určil pro zmínky o sobě. Jestliže vás pálí oheň hněvu, vzpomeňte na vlastní chyby, a ne na chyby mých tvorů, jelikož každý z vás zná své nitro lépe nežli zná druhé. 66

Ó děti vrtochu!

Vpravdě si uvědomte, že zatímco zářivé jitro vychází nad obzor věčné svatosti, satanská tajemství a činy spáchaná v temnotě noci budou odhalena a zřejmá národům světa. 67

Ó pleveli povstalý z prachu!

Proč se tvé poskvrněné ruce nedotkly nejprve vlastního šatu a proč srdcem plným žádosti a vášně hledáš společenství se Mnou a chceš vstoupit do Mého svatého království? Daleko, daleko jste od toho, po čem toužíte. 68

Ó děti Adamovy!

Svatá slova a čisté dobré činy stoupají k obloze nebeské slávy. Usilujte, aby vaše činy byly oproštěny od prachu sobectví a pokrytectví a našly příznivé přijetí na dvoře slávy; protože zakrátko budou soudci lidstva v posvátné přítomnosti Uctívaného přijímat jedině dokonalou ctnost a činy neposkvrněné čistoty. Toto je denice moudrosti a božského tajemství, která zazářila nad obzorem božské vůle. Požehnaní ti, kteří se k ní obrátí. 69

Ó synu světskosti!

Krásná je říše bytí, pokud k ní dospěješ; slavné je panství věčnosti, pokud projdeš nad svět smrtelnosti; sladké je svaté nadšení, budeš-li pít z mystického kalicha z rukou nebeského Jinocha. Pokud dosáhneš tohoto stavu, budeš osvobozen od záhuby a smrti, od lopoty a hříchu. 70

Ó moji přátelé!

Rozpomeňte se na úmluvu, kterou jste se Mnou uzavřeli na Hoře Páran, jež se nalézá v posvátném okrsku Zámanu. Vzal Jsem za svědky nejvyšší zástupy, ty, kteří přebývají v městě věčnosti, ale teď nenacházím žádného věrného, který by dodržoval úmluvu. Zajisté pýcha a vzpoura ji vymazaly ze srdcí, takže po ní nezůstalo ani stopy. Ač Jsem to věděl, čekal Jsem a neodhalil to. 71

Ó můj služebníku!

Podobáš se dobře zakalenému meči skrytému v temnotě pochvy, takže jeho cena je skryta před zbrojířem. Proto se vysuň z pochvy sebe sama a snaž se, aby tvá cena zazářila jasně celému světu. 72

Ó můj příteli!

Ty jsi denice nebes Mé svatosti, nepřipust', aby zkaženost světa zakryla tvou záři. Odhod' závoj lhostejnosti, aby ses vynořil z mraku v plném jasu a zalil všechny věci třpytem života. 73

Ó děti vypínavosti!

Za chvilkovou nadvládu jste opustily mé nezníitelné království, ozdobily jste se veselým šatem světa a jste na to pyšní. Při Mé kráse! Všechno shromáždím pod jednobarevnou pokrývkou prachu a smažu všechny ty rozličné barvy kromě u těch, kteří zvolili Mou vlastní, jež je posvěcena nade všechny. 74

Ó děti nedbalosti!

Nevsadíte svou náklonnost na pozemské statky a neradujete se z nich. Jste jako nepozorné ptáče bezstarostně cvrlikající ve větvích; dokud je ptáček nesvrhne do prachu, a melodie, tvar i barva jsou náhle beze stopy pryč. Proto se mějte na pozoru, ó nevolníci žádostivosti! 75

Ó synu Mé služebnice!

Směr byl vždycky ukazován slovy a teď je dáván činy. Každý musí odhalit činy čisté a svaté, protože slova jsou majetek všech, ale činy jako tyto náleží jedině našim milovaným. Snažte se tedy srdcem i duší vyznamenat se svými činy. Takto vám radíme My na této posvátné zářivé desce. 76

Ó synu spravedlnosti!

V období noci krása Nesmrtelného se vrátila ze smaragdových výšin věrnosti do Sadratu'l-Muntahá, a zaplakala takovým pláčem, že zástupy na výsostech a obyvatelé nebeské říše zaúpěli nad jejím naříkáním. A proto byla tázána: Proč ten nářek a pláč? Odpověděla: Podle úmluvy jsem čekala na hoře věrnosti, ale nevdechla jsem od těch, kteří dlí na zemi, vůni věrnosti. Pak povolána zpět jsem přihlédla blíž a běda! Uzřela jsem několik holubic bolestně sevřených ve spárech pozemských psů. Nato přispěchala Nebeská panna, nezahalená a zářící ze Svého mystického příbytku a zeptala se na jejich jména a všechna jí byla řečena kromě jednoho. Na její naléhání bylo proneseno první písmeno jména, načež obyvatelé nebeských komnat přispěchali ze svých příbytků slávy. A zatím co bylo proneseno druhé písmeno, padli do jednoho do prachu na tvář. V tu chvíli se z nitra svatostánku ozval hlas: „Jen potud a ne dále“. Vpravdě dosvědčujeme to, čeho se dopustili a ještě činí. 77

Ó synu Mé služky!

Pij z jazyka slitovného proud božského tajemství a vnímej z pramene božské výmluvnosti nezahalenou nádheru denice moudrosti. Zasej semena Mé božské moudrosti do čisté prsti svého srdce a zalévej je vodami jistoty, aby hyacinty poznání a moudrosti vzešly čerstvé a zelené ze svatého města srdce. 78

Ó synu žádostivosti!

Jak dlouho budeš váhat v říši žádostivosti? Daroval Jsem ti křídla, abys mohl vzlétnout do království mystické svatosti, a ne do oblasti satanských představ. Také hřeben Jsem ti dal, abys mohl upravit mé havraní kadeře, ne abys mi drásal hrdlo. 79

Ó Moji služebníci!

Vy jste stromy Mé zahrady; musíte vydávat dobré a lahodné plody, abyste vy sami i druzí z nich měli užitek. Proto je důležité, aby každý z vás se přičiňoval v řemeslech a odbornostech, protože v tom tkví tajemství blahobytu.

Ó chápvaví lidé! Neboť výsledky závisí od prostředků, a milost Boží pro vás bude víc než posilou. Stromy nenesoucí plody vždy byly a vždy budou určeny ohni. 80

Ó Můj služebníku!

Nejposlednějšími mezi lidmi na zemi jsou ti, kteří nenesou plody. Takoví jsou vpravdě započítáni mezi mrtvé, ne, lépe jsou na tom mrtví před zrakem Boha, než ty nečinné a bezcenné duše. 81

Ó můj služebníku!

Nejlepší lidé jsou takoví, kteří uhájí své živobytí svým povoláním, a co vynakládají na sebe a své blízké, je pro lásku Boha, Pána všech světů. 82

Vydavatel:

Národní duchovní rada Bahá'í obce v Rakousku

© Nationaler Geistiger Rat der Bahá'í in Österreich

1982, 21990
(Tschechisch)

Od roku 1991 ve vlastnictví a distribuci Nakladatelství Bahá'í, s. r. o.